

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/173/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911200660
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2011:7911200660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovskej a JUDr. Juraja Tymka vo veci starostlivosti súdu o mal. T.S. A. nar. U..X.U. zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C. dieťa matky R. A. nar. X.X.U. bývajúcej v C. na D. ul. č. U./U. na návrh T. K. nar. U..U..U. bývajúcej v C. na D. ul. č. U./U. v konaní o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 28.3.2011 č.k. 16P 24/2011-29 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľky o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Rozhodol tak na základe návrhu navrhovateľky doručeným súdu prvého stupňa 17.1.2011, ktorým sa domáhala zverenia mal. T. A. do náhradnej osobnej starostlivosti. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletá matka od 14.1.2011 nežije s ňou v spoločnej domácnosti, odsťahovala sa k otčimovi, pričom maloletého T. nechala v jej osobnej starostlivosti.

Vykonaným dokazovaním konajúci súd mal preukázané, že dieťa sa nachádza v domácnosti navrhovateľky, v ktorej sa zároveň zdržiava aj matka dieťaťa. Konštatoval, že matka v priebehu konania nepreukázala žiadnu subjektívnu či objektívnu okolnosť, ktorá by jej znemožňovala zabezpečovať starostlivosť o dieťa. Nanajvýš je opäť tehotná, z čoho usúdil, že pri plánovaní rodičovstva si musela byť vedomá svojich schopností a možností zabezpečiť výchovu a výživu ďalšiemu dieťaťu. Uviedol, že navrhovateľka pomáha matke pri výchove dieťaťa zabezpečením všetkých jeho základných potrieb, čo je zároveň jej morálnou povinnosťou, vzhľadom k skutočnosti, že sa matka zdržiava v jej domácnosti a otcom maloletého dieťa je podľa tvrdení všetkých účastníkov nevlastný syn navrhovateľky, s ktorým matka žije v družobnom pomere. Konajúci súd uviedol, že sa stotožnil s názorom kolízneho opatrovníka, že návrh bol podaný za účelom zlepšenia finančnej situácie rodiny, vychádzajúc zo zavádzajúcich výpovedí účastníkov. Konajúci súd vyslovil názor, že keďže nie sú naplnené zákonné podmienky na zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, návrh navrhovateľky zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu podľa jeho výsledku ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Rozsudok právne odôvodnil ust. § 45 ods. 3, 4, 6 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že správa o šetrení pomerov, ktorú podal kolízny opatrovník, nezodpovedá skutočnému zisteniu pomerov v jej rodine. Konštatovala, že žije spolu s manželom v trojizbovom byte a toho času sa stará o mal. T. A., nar. U..X.U., jeho matka R. A. nežije s nimi v spoločnej domácnosti. Počas šetrenia pracovníčky z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C. bola R. A.R. u nej na návšteve, nakoľko sa pohádala so svojím otcom, u ktorého býva na D. ul. č. U./U.. Zdôraznila, že o chlapca T. sa riadne stará, v rámci možností mu poskytuje čo potrebuje, vlastné deti nemá, preto navrhla, aby bol mal. T. zverený do jej náhradnej osobnej starostlivosti.

Opatrovník matky maloletej sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že v čase rozhodovania súdu a šetrenia sociálnych pomerov v domácnosti navrhovateľky, maloletá matka R. A., nar. X.X.U. bývala v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou. V domácnosti sa nachádzali aj dve maloleté deti maloletej matky W. A., nar. X.U..U. a T. A., nar. U..X.U.. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že dňa 17.4.2011 maloletá matka R. A. porodila tretie dieťa mužského pohlavia a doposiaľ nepožiadala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov o vyplatenie štátnych sociálnych dávok.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 cit. zák. ust. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie a v súlade s ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a dodáva, že zo zákonných kritérií ust. § 45 Zákona o rodine vyplýva, že pre odňatie dieťaťa zo starostlivosti jeho rodičov musia byť naplnené všetky predpoklady, ktorými sú nevyhnutnosť, a teda možno ju nariadiť len vtedy, ak rodičia osobnú starostlivosť o dieťa nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Neschopnosť alebo neochota rodičov zabezpečiť osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa môže spočívať v objektívnych alebo subjektívnych okolnostiach. Zanedbávanie sa vyznačuje nedostatkom starostlivosti, spôsobujúcim závažné ohrozenie vývoja dieťaťa, alebo nebezpečenstva pre dieťa. Zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je faktickým zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, preto možno vyvodiť, že dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti len vtedy, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa. Z obsahu preskúmaného spisu odvolací súd nezistil, aby maloletá matka nezabezpečovala osobnú starostlivosť o mal. T., nakoľko zo správy kolízneho opatrovníka z 24.3.2011 jednoznačne vyplýva, že matka mal. T. býva v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou, v dôsledku čoho považuje kolízny opatrovník návrh navrhovateľky za špekulatívny so zámerom zneužívať systém sociálnych dávok. Skutočnosť, že matka mal. T. býva spolu s navrhovateľkou, potvrdil opätovne kolízny opatrovník aj vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky. Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky navrhovateľky, že správa kolízneho opatrovníka nezodpovedá skutočnému zisteniu pomerov v jej rodine, vo vzťahu k napadnutému rozsudku právne irelevantné. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre zverenie mal. T. A. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, tak ako to vyplýva z ust. § 45 Zákona o rodine, a preto odvolací súd rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa odseku 2 cit. zák. ust. sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.